

راه

آدرس اینترنت در ص ۴۰

توده

دوره دوم شماره "۸۰" بهمن ماه ۱۳۷۷

با حضور آیت الله کنی و واعظی طوسی، پس از افشای نقش وزارت اطلاعات و امنیت در قتل های سیاسی-حکومتی

جلسه فوق العاده

"موتلفه اسلامی" (ص ۳)

دو تیم سیاسی-نظامی

در قتل های سیاسی! (ص ۱)

در آستانه دهه سوم انقلاب بهمن ۵۷

"ایران" در مسیر تحولات انقلابی!

در آستانه دهه سوم انقلاب بهمن ۵۷، خیزش نوین و ده ها میلیونی مردم ایران، مبین ما را در مسیر انقلابی آرام و مسالمت آمیز قرار داده است. مردم، بر خلاف ارتجاعی ترین بخش حاکمیت، می کوشند این خیزش چهره فخرآمیز به خود تکمیرد! خیزش و انقلابی که در حقیقت برای دفاع از آرمان های اساسی و واقعی انقلاب سال ۵۷ شکل گرفته است. همان آرمان هائی که سرمایه داری تجاری و بازاری، در اتحاد تنگاتنگ با روحانیت مرتجع و واپسگرای ایران، بزرگترین خیانت ها را به آن کردند. یعنی: "آزادی"، "استقلال"، "عدالت"

تمام رویدادهای دوران اخیر و تمامی پیروزی های مردم و مقاومت ها و توطئه های خونینی که علیه خیزش نوین مردم ایران روی داده، اگر کنار هم قرار داده شود و در کوتاه ترین جمله بخواهیم آن را تفسیر کنیم، جز این نخواهد بود: ادامه حکومت به شیوه گذشته، دیگر در ایران ممکن نیست و مردم ما نیز دیگر تن به قبول حاکمیتی ارتجاعی که آن را نه تنها از خود نمی دانند، بلکه بر ضد خود می دانند و طرد کرده اند، نمی دهند. یعنی: مردم علیه سرکوب و اختناق که به بیانه احکام اسلامی بر جامه حاکم شده، پا خاسته اند! یعنی: مردم علیه ادامه حاکمیت غارتگران بازاری قیام کرده اند! یعنی: مردم علیه آن سیاست های اقتصادی و مناسبات بین المللی در جمهوری اسلامی دست به مقاومت زده اند، که استقلال کشور ما را با خطر جدی روبرو ساخته است!

این خیزش ملی، که می توان آنرا ادامه انقلاب سال ۵۷ و درجهت نجات آن انقلاب از شکست قطعی نیز ارزیابی کرد، باید بتواند تفسیرات اساسی در ترکیب طبقاتی-سیاسی حاکمیت ایران بوجود آورد؛ صرفنظر از آنکه روحانیت در کجای این تغییر اجتناب ناپذیر قرار می گیرد. یعنی به حاکمیت بر قدرت سرمایه داری تجاری در ایران خانه بخشیده و آن را همراه روحانیت مرتجع و متحد بازار، از صحنه اساسی و تعیین کننده سیاسی-اقتصادی کشور ما دور سازد. این تغییر ترکیب طبقاتی-سیاسی در حاکمیت ایران قطعی است و تا چنین نشود، هیچ دستاوردی تثبیت شده نیست و پوسته خطر ادامه توطئه ها و یورش به جنبش مردم وجود دارد.

می پرسند: آیا جنبش کنونی مردم ایران، یک خیزش طبقاتی است؟ و آیا ظرفیت های سیاسی-اقتصادی حاکمیت "بازار-ارتجاع" به پایان رسیده است؟

حزب توده ایران می گوید: خیزش کنونی مردم، قطعا خیزشی طبقاتی است و نشانه های بارز آن را در ترکیب نیروهای حاضر در جنبش و آماج ها و اهدافی باید جستجو کرد، که مردم دارند. به ترکیب جبهه عملا موجودی باید توجه کرد که در داخل کشور به "جبهه ضد انحصار" شهرت یافته و ما آن را "جبهه ضد ارتجاع" می نامیم. (بته در ص ۳)



پروانه فروهر- قربانی توطئه ایساد ناصتی و اعلام عدم کفایت خانی



داریوش فروهر- هیچ یک از مبارزان قدیمی ایران، چنین سرنوشتی را برای او تصور نمی کردند



فریبرز رئیس دانسا- ضرورت تشکیل های کارگری و کشاورزی



عباس عبدی- اگر دوم خرداد نبود، بقای نظام زیر سؤال بود



موتقی الویری- کودتا، یعنی پایان مشروعیت حکومت



محمد سلامتی- نبرد برای اعمال حاکمیت، از ابتدای پیروزی انقلاب شروع شد



حبیب الله عسکراوادی- شخصیت مورد اعتماد انگلستان



علینقی خاموشی- دو دهه حکومت بر بازرگانی ایران



علی رازی- حاکم شرع قتل عام زندانیان سیاسی برادر مرموز



شیخ حلبی- شبکه مانیتاسی حقیقه را از سازمان داد



منتخب نیا- دو شکل روحانی، با دو دیدگاه از ابتدای انقلاب